

ॐ
॥ જીવને પ્રજાપોઽસુ॥

૧૫-૬૧૫ની.

જય ગોગામયર દાદથાણ ! તુંજ એક જગતાં મતિપાળ,
માનુષનુયા તરી લિમિત, અગટચો જગકારણ નિષ્ઠિત.
ખલાદરહરતો યાવતાર, શરણાગતનો તારણાહાર,
અંતર્યામી સાં ચીર સુખ, ખજાર સદગુર હિલુજ સુખ.
ઝોપી અન્નપૂર્ણ કર આણ, શાંતિ કમણ કર સોણાય,
પ્રાણ્ય ચતુર્લુજ ઘણુજ સાર, અન્નાંડ તું નિર્દર. ૬
આચો શરણો બાળ અળણ, જો રદ્દિનર અદ્યામાણ !
દ્રણી અન્નજ કેરે સાદ, રોગો છેરે તું રાણાન,
દીધી અદ્ધિ સિદ્ધિ અપાર, અંતે સુક્રિય મહિને સાર,
કુદો આંદે કુમ વિનાંદ તું વિણ સુધેને નાં આંદેલ ! ૧૦
બિષ્ણુશાર્મ દ્વિજ તાચો બેસ, જામો પ્રાણીમાં દેખી જેમ.
નંલદેંયથી નારાયા દૈધ, કોઈ મેરે તેં ત્યાં નાખેય,
નિરણારી આચા, હતેસુત દ્વારાદે હળાયો પ્રતી.
ઓળ લલા કંઈ કંઈ દોલ કોણી વર્ણે જો તે સર્વ ? ૧૫
દોપ્તો આચુ કુઠાં આમ, જીદો ઓળ "તેં નિષ્ઠામ,
બોટા મદુ ને પ્રશુરામ, સાર્યદેવ જીનીં આકામ.
ઓળી તારી ફુલ, બાગાંદ ! તેમ ના કૃષે મારો સાદ ?
દોડ, આં ના દેણ જાનંા ! મા કર બાદદ્ય વિશુનો ખાંતા ! ૧૬

લેઈ દ્વિજાસી કેરે સ્નેહ, જ્યો મુગ તું તિઃસંદેહ.
સમૃંગામી કલિતાર ફુળાં ! તાચો દોલી પેકુગમાર.
દેવધીનથી તાચો વિભ દ્વારાં શોર ઉગાયો નીચું.
કુદેંન ના મારી દ્વાર ઇને આલુગમે કેદુજ વાર !! ૨૨

શુદ્ધફિકુન ચાર્યાં પા ! કંચો કેમ ઉદાસીન આવ ?
જન્મર વંદ્યા કેરં રૂપણ, કુર્ચિ સફ્ફા તેં સુણી કૃત્યે.
કરી દૂર લાલણો કોડ, કિર્દા પુરણ બોના કોડ.
વંદ્યા લેસ દૂન્યા દૈધ, દુર્દી દાર્દ્ય તેં નાલોય.

૧. જીવને. ૨. આરારો. ૩. દૈધ્ય. ૪. રિંગસ્પર્દ્ય. ૫. કૃત્ય.

આઈ જાતર રોજ્યો ચેમ, હાંડો સુપરન્દિંદ સોંમ
 ધાસણાલ્લાનો શૃત લર્ધાર, કોંડો સળ્ઘન તે નિરીર!
 નિશાંબ-ખડા, કોંડી હુર, વાંગુન ભોટાયો હુર,
 હરી દિનમદ ગાંધુણાથ, રક્ષયો લક્ષ્મા જિલ્લામલતા! ૩૦
 નિમેખમાને હુંકુ બેઠુ, પૂંચાયો કોણોલે હેઠ!
 બેકાસાફે આઈ સ્વરૂપ, દ્વારા દેય બહુરૂ અરૂપ,
 સંતોષ્યા નિનાલક્ષ્મા સુમત, ચારી પરચાયો સાણાં
 શ્વરનરાજની ટાંગી રાડ, જાતાની તને ન રાડ. ૩૧
 રાંધુણભરું તે ન ચેમ, કોણી લાલાચો કુંદ તેમ.
 તાપીં પછેર ગાંગાંકા વાદી! પછુંખાં પરા પુરાંસાદી!
 માદમબોદીએલાં વારું નામ, ચાંદ જરે ન શાશાં કામી.
 બાંદે ચાંદ ઉપાદી સર્વ ટને જમરણમાત્રથી શર્વ! ૩૬
 મુડાંડ તા લાગે લાગુ, પણે નર સ્મરણે નિયાંદુ:
 ડાકણા શાકલું લેણામુર, તુંત નિશાંબો જંદ અસુર
 નાસે રૂઢી દદીને હૂરું દારૂન જાંલયાં હૂરું,
 કરી હુંપ ગાંધો ને ચેમ દા-ભાયની ચાં સાફેમ,
 સુર્દે તેના બંને લોડુ, રહે ન તેને કુંદાંદે હુંકુ!
 દાદી જિલ્લે તેના ધાય, કુંદ પારદ્દીં તેનાં લાય!! ૩૪
 બાધન ચુહાવારે નિત નેમ કરે પાડ બાધન જેફેમ,
 ધથાવકાંશો નિલે નિયમી, તેને કરી ન હું કામ.
 બાનેચ હોં બોંચ બાલેંગ, લજાં નડે ન માયા-દાં!
 સાફુલ નાંનો નામ બેઠુ, એં રદ્દાંદર અસંગ ચેતું!! ૩૫
 ર માત કુંદ

હુંકુ તુનને વાર્દાર, વેં મૈયાસે તારા નિધિરિ।
 શાંતું પણુંપાં જુંં શેંખ, કોણા રંધ હું બાંધુણાયેરી
 અનુલઘ-ઉપિનો વેદાર મુણીદુસે તે ખાંસામાર.
 તાંદી નાસમાં કે હુંકુ! લાંબો જયજ્યામણાનુંદેણ!! ૩૨

સીધુનાથ - રાધા
 માણે રૂ. 2 સાંસ - }

હુંકુમાન-ચાંદામાન સ્મરણીની એ દાદાનીની
 પરાંદી પદ્મ. ગુરાંદુંદિના, નાદ્યાંની હુર, પદ્મનાં
 અસાંજાંદું, હુર અનાંદુંનાંદું નાર તો હુરિ
 નાંદુંની બાંદાંનાં સાંદુંનીનીંદું હુંકુનાં.

હુંકુ. હુંકુ